

κάθε ἀλήθειαν καὶ νὰ τὴν βεβαιώσω ζωηρῶς ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία σχέσις μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ὀνομασιῶν!

Τὸ τράμ ἐσταμάτησε. Ἡ Εὐαγγελία κατῆλθε ἀτονος, ἀπνυθισμένη, ἐτοιμόρροπος, ὡς καὶ τι περιττὸν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ στρεφόμενη ἀφελῶς μοῦ λέγει:

— Πῶ νὰ πέσω... Ἐχω πυρετόν.

Καὶ ἡ Ἑλληνὶς τραγωδός, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἀθηναϊκὸς κόσμος ἔδωκε μὲ τόσῃν προθυμίᾳ τὸ ὄνομα τῆς Σάρρας Βερνάρ-χωοὺς ὅμως νὰ τῆς παράσῃ καὶ τὴν εὐμάρειαν τῆς Γαλλίδος ὁμοτέχνου τῆς—ἀπεμακρύνθη δακρυομένη.

Ἐσταμάτησα ἐπὶ πολλὴν ὥραν μὴ ἔχων τὴν δύναμιν ν' ἀποσπασθῶ τοῦ θλιβεροῦ ἐκείνου θεάματος. Ἐκείνη ἡ ὁποία μὲ ἕνα τόνον τῆς φωνῆς τῆς ἔκαμνε νὰ ριγοῦν χιλιάδες σωμάτων, καὶ μὲ μίαν κίνησιν προεκάλει τὸν θαυμασμόν, καὶ μὲ μίαν χειρονομίαν ἤγειρε ἐπανάστασιν ἐπενδυμένων τώρα μετὰ κόσπου ἐδύρε τὰ σκοτισμένα κρόσπεδα τοῦ πτωχικοῦ φορέματός της, φέρονσα εἰς τὰς χεῖρας ἕν ἱατρικὸν εἰς τὸ ἐξησθενημένον παιδί της καὶ ἕν δάκρυ εἰς τοὺς ἡμιδοσμένους ὀφθαλμούς της...

ΔΑΦΝΙΣ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

— Φαίνεται ὅτι ἔγραψεν ἄλλοτε καὶ ἔργα διὰ τὸ θάνατον.

— Θὰ θέλῃ λοιπὸν νὰ κρίνεται κατὰ τοὺς λόγους του καὶ ὄχι κατὰ τὰς πράξεις του.

*

— Ἀδύνατο νὰ διαβάσω αὐτὸ τὸ γράμμα. Δὲν βγάζω τίποτε.

— Τί λές ἀδερφέ; Αὐτὸ ἤμπορεῖ νὰ τὸ διαβάσῃ καὶ ἕν ζῶο. Δός μου τὸ ἐδῶ.

*

Ἐνας πληκτικώτατος συγγραφεὺς ἔλεγε πρὸς μίαν εὐφροσύνην κυρίαν:

— Ζητῶ ἡρώϊδα δι' ἕν νέον ἔργον μου.

Καὶ ἡ κυρία:

— Πάρτε ἐμένα! Ἐδιάβασα ὅ,τι ἔχετε γράψῃ ἕως τώρα.

*

— Τί πάλι, ἄλλο σκυλὶ ἔχασες; Ἦναι τρίτο αὐτὸ τοῦ χάνεις σὲ λίγες μέρες.

— Ἀχ! φίλε μου. Ἀφ' οὗτου ἤρχιτε τὸ κορίτσι μου νὰ τραγουδῇ, δὲν μοῦ μένει ζῶον εἰς τὸ σπῆτι...

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συνέδρια.—Ἐν Λιέγγ συνέρχεται τῇ 15 (ν.) Σεπτεμβρίου τὸ τρίτον διεθνὲς συνέδριον τῆς δημοσίας τέχνης, ὅπερ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἑξ ἡμέρας. Τὸ α' τμήμα θ' ἀσχοληθῇ περὶ τοῦ σχολείου, ἥτοι τίνα ἐπιδράσιν δέον νὰ ἔχῃ ἡ τέχνη εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδῶν, ὑπὸ αἰσθητικῇν ἐποψίν. Τὸ β' τμήμα περὶ Ἀκαδημίας Βιμηχάνων τεχνῶν, ἥτοι περὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν τεχνῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Τὸ γ', περὶ μουσικῶν καὶ ἐκθέσεων, ἥτοι περὶ τοῦ καταλληλοτέρου ὁργανισμοῦ αὐτῶν ἀπὸ κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ ἡθικολογικῆς ἀπόψεως. Τὸ δ', περὶ θεάτρου, ἥτοι περὶ δραματικῆς καὶ λυρικῆς τέχνης καὶ κυρίως περὶ λαϊκοῦ θεάτρου καὶ μελοδράματος. Τὸ ε', περὶ τῆς ἀποφύσεως καὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτιρίων, ἥτοι περὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς τέχνης εἰς τὰς ρυμοτομίας, τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, τὰ μνημεῖα καὶ τὰς οἰκοδομίας, ἐπὶ τὸ καλαισθητικώτερον. Τὸ διεθνὲς συνέδριον ἔχει συνέλθῃ τῷ 1898 εἰς Βρυξέλλας, καὶ τῷ 1900 εἰς Παρίσιον. Πρόεδρος τοῦ ἐφετεινοῦ συνεδρίου εἶνε ὁ ὑπουργὸς τοῦ Βελγίου Beernaert.

— Ὡσαύτως ἐν Λιέγγ, συνήλθε τῇ 16 Ἰουλίου τὸ Διεθνὲς φωτογραφικὸν συνέδριον, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, συγχρόνως δὲ συνήλθε εἰς τὴν II' ἐτήσιαν σύνοδον ἡ «Διεθνὴς Φωτογραφικὴ Ἐνωσις».

*

Νέα ἔργα.—Ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης Φᾶν Δρίσεν ἐτελείωσεν ἐσχάτως ἐν Παρίσις μικρὰν εἰκόνα ἡ ὁποία καίτοι ἔχει πλάτος μόνον ἑνὸς μέτρου, περιλαμβάνει 150,000 πρόσωπα! Τὸ ἔργον παριτᾷ τὴν μάχην τοῦ Βιτερλώ. Ἐκ πρώτης ὥψεως δὲ βλέπει κανεὶς τίποτε, ὅ-αν ὅμως παρατηρήσῃ καλῶς τὸ ἔργον ἢ μεταχειρισθῇ φάκον, τότε βλέπει ὅτι ἕκαστον μικρὸν σημεῖον παριτᾷ καὶ μετὰ μεγίστης τελει-

τητος θαυμάζεται ἡ εἰκὼν ἰδίως διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν στολῶν τῶν στρατιωτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε λεπτομερέσταται.

*

Ἀνασκαφαί.—Αἱ παρὰ τὴν θέσιν Κρόνια ἀνασκαφαὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος παρὰ τοῦ κ. Γραϊδῶρ, ἐξακολουθοῦσι δραστηριώτερον ἤδη. Περαιτωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀπὸ τοῦ Ναοῦ πρὸς τὴν Στοᾶν ἀγούσης ὁδοῦ, ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ λιθόστρωσις αὐτῆς ὑπειστήρχετο καὶ εἰς τὸν παρακείμενον ἀγρόν, ὃν ὁ κ. Γραϊδῶρ ἡγόρασε καὶ ἤρξατο ἀνασκαφῶν, καθ' ἃς ἀπεκαλύφθη μαρμύρινον τεῖχος, ἐκ μεγάλων ὀγκολίθων, ἔργον καθαρῶς Ἑλληνικόν, ὅπερ εἶνε τὸ θεμελίον μεγαλπρεπεστάτου οἰκοδομηματός. Ἀπεκαλύφθησαν καὶ πέντε μικράρινα κορινθία, καὶ μεγάλη βῆσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχε σύμπλεγμα ἀγαλμάτων ἐκ Νικῶν, Ἐρώτων καὶ Ἀνιερώτων, ἔργων τοῦ ἐξ Ἐφέσου διαστήμου τεχνίτου Ἀγασία Μανοφίλου. Ἀνευρέθησαν ἐπίσης κεφαλὴ παιδός, ἡμιεφαρμένη, ἀρίστης τέχνης (ἴσως ἐνὸς τῶν ἐπὶ τῆς βάσεως Ἐρώτων) ἑτέρα μικρὰ κεφαλὴ ἀνδρός, μετρίας τέχνης, μικρὸν ἀκέφαλον ἀγαλματίον γυναικὸς φερούσης ποδῆρην χιτῶνα, μετρίας καὶ τοῦτο τέχνης, καὶ δύο τεμάχια ἐξ ἐπιγραφῶν.

— Εἰς τὸ Λούβρ τῶν Παρισίων ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια πλουσιωτάτης συλλογῆς εὐρημάτων παναρχαῖς ἐποχῆς, ἀποκαλυπτόντων ἀγνωστον ἕως τώρα τέχνην, καὶ ἀποδεικνυσάντων ὅτι ὁ πολιτισμὸς δὲν ἐγεννήθη ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ' ὅτι πολὺ πρὶν ὑπῆρξεν ἄλλος τις πολιτισμὸς, μέγιστος, ὑπέροχος, ὅστις τίς οἶδε ὑπὸ ποίῳ βαρβάρῳ ἔθνει δαμασθεὶς ἐσβέσθη μικρὸν κατὰ μικρόν, διὰ ν' ἀποκαλυφθοῦν τὰ ἔχνη μετὰ σιταῖν μακροτάτων αἰώνων. Ὁ πολιτισμὸς οὗτος εἶναι ὁ τῶν Ἑλαμιτῶν, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἀποκαλύπτεται χάρις εἰς τὰς ἐπιμελημένους ἐρεῦνας τῆς ὑπὸ τὸν ἀρχαιο-

λόγον Μόργκαν γαλλικής αποστολής. Ὅσοι δὲ περισσότερον ἐξετάζεται τὸ σχῆμα καὶ αἱ μέθοδοι αἱ διέπουσαι τὴν τέχνην τὴν προηγηθεῖσαν τῆς ἐλληνικῆς περιόδου, τόσοι φέρεται τις εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ πεδιάδες τῆς Μεσοποταμίας ὑπῆρξαν κοιτίς ἄλλου τινὸς διαφόρου πολιτισμοῦ, πολὺ ὀλίγας σχέσεις ἔχοντος μὲ τὸν πολιτισμὸν ἐκεῖνον ὅστις εἶτε ἀπὸ τῆς Κνωστοῦ, εἶτε ἀπὸ τῶν Μυκηνῶν, εἶτε ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπήγαγε βραδύτερον κατὰ σταθμοὺς ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν αἰώνων. Ἐκ τῶν εὐρημάτων τῆς ἀποστολῆς Μόργκαν, ἀποδεικνύεται ἑαργῶς ὅτι ἡ Χαλδαία εἶνε ἡ χώρα ἐκείνη ἣτις μετέδωκε τὸν πολιτισμὸν τῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον.

★

Πολυτεχνεῖον.—Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος τοῦ Πολυτεχνείου ἡρίστευσαν: Ἐν τῇ ζωγραφικῇ ἐκ τῆς Ζ' τάξεω. Διαλητμῆς, Σαντοριναῖος, ἐκ τῆς ΣΤ' Σ. Κουλλίχης καὶ Δάθης, ἐκ τῆς Ε'. Δάμης, Κυριακίδης, ἐκ τῆς Δ'. Παπαπαναγιώτου, Δουκίδης, ἐκ τῆς Γ'. Βανδῶτος, Παλάκος, ἐκ τῆς Β'. Καργῆς, Κρίθαρη, ἐκ τῆς Α'. πάντες ἀπερίθωσαν. Ἐκ τῶν μαθητῶν προήχθησαν μόνον αἱ δεσ Φανὴ Κοκοράδα καὶ Ροδόπη Κυροπούλου. Ἐκ τοῦ τμήματος τῆς πλαστικῆς, ἐκ τῆς Ζ' τάξεως Βούλγαρης καὶ Λύτρας, ἐκ τῆς ΣΤ' ἡ δις Σκούφου καὶ Βρετός, ἐκ τῆς Ε'. Θωμόπουλος, Μοδινός, ἐκ τῆς Δ'. οἱ κ. κ. Ζυλλιεράν, Ζευγώλης, ἐκ τῆς Γ'. οἱ κ. κ. Πρωτονοτάριος, Γσχάρας, ἐκ τῆς Β'. οἱ κ. κ. Μαυρομαρᾶς καὶ Τόμπρος.

★

Εὐρήματα.—Ἐν Τήνῳ εὐρέθη μία ἐξέδρα μαρμαρίνη. Ὀλόκληρον τὸ ἡμικυκλοειδὲς αὐτῆς κάθισμα εἶνε ἀπὸ ὀγκώδη μάρμαρα, τρία τῶν ὁποίων φέρουν ἀναθηματικὰς ἐπιγραφάς. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαὶ τῶν Ροδίων καὶ δύο ψηφίσματα τῶν Τηνίων φυλῶν καὶ πολλὰ τεμάχια ἐπιγραφῶν, μία μεγίστη βάσις ἀγάλματος τῶν Ἀνθυπάτων τῆς Ρώμης καὶ νομίσματα.

—Ἐν Χαλκίδι κατεδαφισμένοι τῶν τειχῶν, αἵτινες ἐπὶ ἔν τῶν εἶχον ἀνοικοδομηθῇ, εὐρέθησαν σπουδαῖαι ἀρχαιοτήτες, ὡς ἐπιγραφαί, κίονες, καὶ κάτωθι τῶν τειχῶν τεσσάρτοις θόλος· ὁ θόλος οὗτος ἦτο ἀρχαῖος τάφος, τὸν ὁποῖον εἰς τὸν μεσαιῶνα ἐχρησιμοποιοῦν ὡς ὀστεοφυλάκιον. Ἀνωθεν τοῦ τάφου τούτου εὐρέθησαν κίονες καὶ βάθρα ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ἄνωθεν δὲ τοῦ ναοῦ τούτου εἶχον κτισθῇ τὰ τεῖχη τῶν Βενετῶν. Πλὴν τούτων, ἐκ τῆς προόδου τῶν ἀνασκαφῶν θὰ ἔλθουν εἰς φῶς πλείστα εὐρήματα, διότι οἱ Βενετοὶ ὅλον τὸ ὕλικόν πρὸς κατασκευὴν τῶν τειχῶν τούτων παρέλαβον καταστρέψαντες τοὺς ναοὺς καὶ ὅλα τὰ μνημεῖα τῆς Εὐβοίας.

—Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἀγαλμάτων ἀνευρέθη ἐσχάτως πλησίον τῆς ἀρχαίας Βαβυλώνης, κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου, ἡλικίας πέντε χιλιῶν ἐτῶν. Κατὰ τοὺς Χαλδαϊολόγους τὸ ἔγαλμα περιστάνει τὸν βασιλέα Δανδοῦ, ὅστις ὑπῆρξε πιθανῶς σύγχρονος τοῦ Μωϋσέως. Συνεπῶς εἶνε τὸ ἀρχαιότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἀνευρεθέντων ἀγαλμάτων. Εἶνε μαρμαρίνον, ὑπερφυσικοῦ μεγέθους καὶ μαρτυρεῖ ἀρκετὰ προηγμένην τὴν γλυπτικὴν τέχνην κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασκευῆς του.

★

Νέα Ἀκαδημία Καλῶν τεχνῶν.—Ὁ Ἀμερικανὸς ἐκατομμυριούχος Φίλ διέθεσε μέγα ποσὸν διὰ τὴν ἰδρυσιν ἐν Ρώμῃ Μεγάλῃς Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς, παρεχούσης πάντα τὰ μέσα εἰς τοὺς ἔχοντας πραγματικὸν χάλαντον σπουδιστάς. Ὡς πρώτῃν δόσιν τῆς δωρεᾶς του κατέθεσε 11)2 ἑκατομμύριον ρουβλίων.

Ἐκθέσεις.—Κατὰ τὸ προσεχές ἔτος γενήσεται ἐν Βουκουρεστῖῳ ἑκθέσεις ἐπὶ τῇ 40τῇ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως Καρόλου. Ἐν τῇ ἐκθέσει θὰ περιλαμβάνονται εἰδικὸν καλλιτεχνικὸν τμήμα καὶ εἰδικὸν ἀρχαιολογικόν.

—Ἡνοῖεν εἰς Μόναχον ἡ Καλλ. ἑκθέσεις. Περιλαμβάνει 80 αἰθούσας. Τὸ γερμανικὸν τμήμα ἔχει ἑκτακτον ἐνδιαφέρον. Τὸ Ἰταλικὸν καταλαμβάνει 5 αἰθούσας, πρώτῃν δὲ φερὰν ἀπὸ τοῦ 1870 ἡ Γαλλία λαμβάνει ἐπίσημον μέρος εἰς καλλ. ἑκθεσιν ἐν Γερμανίᾳ. Ἰδιαιτέρως αἰθούσας ἔχουν πλείστα ἄλλα κράτη μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἀμερικὴ, ἡ Ἰσπανία, ἡ Αὐστρία καὶ Οὐγγαρία, ἡ Βοημία, τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ρουμανία μὲ μικρὰν συλλογὴν πινάκων. Ἐν τῇ ἐκθέσει εἰς ἰδιαιτέρον μέγαρον εἶνε ἐκτεθειμένοι ὅλοι οἱ πίνακες τοῦ Λέμπαχ, ἀπὸ τῶν πρώτων σπουδῶν του μέχρι τῶν τελευταίων ἔργων του.

—Ἐν Βερολίνῳ ἡνοῖεν ἡ ἑκθέσεις *Sceaeion*, ἀνωτέρα ἢ ἄλλοτε, πλουσία εἰς ἔργα νεωτεριστικὰ καὶ εἰς ὑπερβολὰς. Τοὺς πλέον ἐξωφρενικοὺς πίνακας ἐκθέτει ὁ ἐν Γενεύῃ ζωγράφος Φερδ. Χόδλερ. Σχετικῶς καλοὺς πίνακας ἐκθέτει 9 ὁ ἐν Βαίμαρ Λουδ. φῶν Χόφμανν, ὁ Στούκ ἐκθέτου καὶ Βαχχικόν, τὴν Σωζάνην, τὴν Πάλην διὰ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν Σφίγγα, ἐντόνου συλλήψεως. Τοῦ Χανς Τόμα ἐκ Καρλσρῦης μία αὐτοπροσωπογραφίαν, ἐνθυμίζει τὸν θάνατον μὲ τὸ βιολί τοῦ Μπαϊκλιν. Ὁ Γουσταῦος Κλίματ ἐκ Βιέννης ἐκθέτει 13 ἔργα, πλήρη σκέψεως, ἐν οἷς καὶ προσωπογραφίαις τελείας Δικαίως ἐλέγχῃ περὶ αὐτοῦ ὅτι ὅ,τι εἶνε ὁ Σεγκαντίνης εἰς τὸ νέον τοπεῖον, εἶνε ὁ Κλίματ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἑκφρασίαν. Ἐν τῇ γλυπτικῇ κυριαρχεῖ ὁ μέγας Γερμανὸς γλύπτης Μάξ Κλινγκερ, ἐκθέτων τρεῖς ἐκ μαρμαροῦ προτομαί, τοῦ Νίτσε, τοῦ Λίστε καὶ τοῦ Δανοῦ κριτικῶ Μπράντες, ἐν σχέδον μνημεῖον τοῦ Μπράμς ἐν Βιέννῃ, μίαν ἡδυπαθῆς κοιμωμένην καὶ μίαν ἐξ ὀρεγχάλκου προτομήν. Ὡραῖα ἔργα ἐκθέτει καὶ ὁ Μάξ Διμπερμαν.

—Τὸ καλλιτεχνικὸν τμήμα τῆς διεθνούς Ἐκθέσεως τῆς Διέγης περιλαμβάνει ἐν ὅλῳ 1427 ἔργα, ἐξ ὧν 426 Β. λγικά, 606 Γαλλικά, 100 Ἀμερικανικά, 134 Γερμανικά, 122 Κάτω Χωρῶν, 20 Ἰσπανικά καὶ 19 διαφόρων ἄλλων ἐθνότητων. Ἰδιαιτέρως ἐκτίθενται τὰ γλυπτικά ἔργα τοῦ ἐν ἔτει 1898 θανόντος ἐπιφανοῦς Βέλγου γλύπτου L. Mignon, οὗ θαυμασία εἶνε τὰ ἔργα τὰ παριστῶντα ταύρους καὶ ταυρομάχους.

—Ἐν Βρυξέλλαις ἡνοῖε τῇ 25 Ἰουλίου ἑκθέσεις ἀναδρομικῆς, ἣτις σκοποὶν ἔχει νὰ δείξῃ τὰς προόδους αἱ ἐπετέλεσεν ἡ τέχνη ἐν Βελγίῳ ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ 1905, εἰς τὴν ζωγραφικὴν, γλυπτικὴν, ἀρχιτεκτονικὴν καὶ χαρακτικὴν. Σειρὰ μεγάλων φωτογραφιῶν δεικνύει τὰ πλέον ἀξιοσημείωτα μνημεῖα· μία στοὰ περιλαμβάνει τὰ γλυπτικά ἔργα, μία ἰδιαιτέρα αἰθούσα πλήρη συλλογὴν τῶν ἔργων τοῦ Meunier, εἰς πλείστας δὲ αἰθούσας ἐξετέθησαν τὰ ζωγραφικὰ ἔργα. Ἡ ἑκθέσις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου.

★

Ἀνδριάντες καὶ μνημεῖα.—Συνέστη ἐπιτροπὴ, ἥς μετέχουσιν οἱ κ. κ. Μιστριώτης, Χατζιδάκις, Σρέιτ, Εὐαγγελίδης, Μητσόπουλος, Βάσης, Φαραντᾶτος καὶ ἄλλοι πρὸς συλλογὴν ἐράνων δι' ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν Θεόδ. Δηληγιάννην.

—Ἐν Ληξουρίῳ ἐγείρεται προσεχῶς ἀνδριὰς τοῦ μεγάλου ἱεροκλήρυκος Ἡλία Μηνιάτου, ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πρυαλίας. Ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ βήθρου ἐτέθη ἤδη. Ὁ ἀνδριὰς ἐκ Πετελησίου μαρμαροῦ ἐγείρεται δαπάναις τῶν ἀδελφῶν Λιδιεράτου καὶ τοῦ ἐν Ὁδησσῷ πρωθιερέως Πεφάνη. Τὰ ἀποκαλυπτήρια θὰ γίνωσι τὸν Σεπτέμβριον.

— Εἰς τὰς Συρρακούσας ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐνὸς ἀνδρὸς τοῦ Ἀρχιμήδους. Γλύπτης εἶνε ὁ Ἰνᾶζιο Βίτα, ὅστις ἀπέθανε χωρὶς νὰ προφθάσῃ νὰ ἰδῇ τὸν θρίαμβόν του. Διότι διὰ τὸ ἔργον του εἰς τὴν Ἰταλίαν πλίκουν μεγάλα ἐγκώμια. Καὶ μόνος ὁ ἡνδριάς τοῦ Ἀρχιμήδους θὰ ἤρκει διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν δόξαν τοῦ γλύπτου. Ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀρχιμήδους ἐστήθη εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν τῶν Συρρακούσων ἔναντι τῆς θαλάσσης.

— Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ μνημείου τοῦ Παύλου Μαλᾶ ἐξελέξε τὸ πρόπλασμα τοῦ κ. Σώχου, λιτὸν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐκφραστικόν. Ἐκ μιᾶς στήλης, τὴν ὅποιαν ἐπίστέφει ἡ μακεδονικὴ περικεφαλαία, ἡ Μακεδονία, παρθένος ἀγνή, δεικνύει ἐπὶ μεταλλίῳ ἔκτυπον τὴν μορφὴν τοῦ ἥρωος. Τὸ μετάλλιον στηρίζεται ἐπὶ τῶν πτερῶν ἁετοῦ, ὅστις διὰ τῶν ὀνύχων αὐτοῦ συγκρατεῖ τὸ ἔξωφρον ἄξιωματικόν.

— Θὰ γίνοντο προσεχῶς ἐν Βερολίνῳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ Μόλτκε. Θὰ εἶνε τὸ μεγαλύτερον, ἐξ ὅσων ἀνιγέρθησαν μέχρι τοῦδε εἰς Βερολίνον. Ὁ ἀνδριάς τοῦ Μόλτκε εἶνε ἐκ μαρμάρου τῆς Πεντέλης. Ἔχει βάρος 30,000 χιλιόγραμμα. Ὁ ὄγκος οὗτος ἐλαττώθη ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ ὄγκου τοῦ μαρμάρου συγίζοντος 90 χιλ. χιλιόγραμμα.

Πώλησις εἰκόνων.— Εἰς τὸ περίφημον δημοπρατήριον «Κρίστη» τοῦ Λονδίνου ἐπωλήθησαν ἐσχάτως δύο γνήσιαι εἰκόνες τοῦ μεγάλου Ὁλλανδοῦ ζωγράφου Βὰν Δυκ ἀνὰ 700,000 φράγκα. Παριστωσί τὰς εἰκόνας τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ Α' καὶ τῆς βασιλίσσης Ἐνριέττας-Μαρίας. Ἀλλοτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἶχε πωληθῇ ἑτέρα εἰκὼν τοῦ Βὰν Δυκ παριστώσα Γενοβέλον γεροντιστὴν μετὰ τῆς συζύγου του ἀντὶ 50,000 φράγκων.

I. J. Henner.— Ἀπόλειαν δεινὴν ὑπέστη ἡ Γαλλικὴ τέχνη. Εἰς τῶν ἐπιφανεστέρων αὐτῆς ζωγράφων ὁ διάσημος Ἐννὲρ (Jean-Jacques Henner) ἀπέθανε τῇ 24 (ν.) Ἰουλίου ἐν Παρισίοις. Ὁ Henner ἦτο ὁ ζωγράφος τῶν ὥραιων σιρκῶν, τῶν λεπτῶν σωμάτων, τῶν θαυμασιῶν γυμνοτήτων. Τὰ ἔργα του θέλγουν, αἰχμαλωτίζουν τὸ ὥραϊον ἐν τῇ φυσικότητι, ἐν τῇ γυμνότητι ἀναπαριστᾶται γοητευτικὴν εἰς τοὺς ἐξόχους πίνακας του.

Ὁ Henner ἐγεννήθη εἰς Bernwiller τῆς Ἀλσατίας τῇ 5 Μαρτίου 1829. Ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Guerin ἐν Στρασβούργῳ καὶ κατόπιν τοῦ Drolling καὶ Picot ἐν Παρισίοις. Τῷ 1858 διαγωνισθεὶς ἔτυχε τοῦ *grand prix de Rome*. Τὰ ἀριστουργήματα του εἶνε ἡ περίφημος «Γυνὴ ἐπὶ τοῦ μαύρου διθανίου», ὁ Ἐσταυρωμένος εὐρισκόμενος εἰς τὸ Λουβρον καὶ ὁ Ἀγιος Σεβαστιανός, ὁ ἐκτεθεὶς εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ 1888, ὅπου οἱ πέπλοι τῶν πενθηρόνων γυναικῶν κάμουν τὴν θουμυαίαν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν κηρίνην λευκό-

τήτα τοῦ σώματος τοῦ ἐπιθανατίου μάρτυρος. Ἄλλα ἔργα τοῦ Henner ἐπίσης ἀξιοσημείωτα εἶνε ἡ Γυνὴ τοῦ Λευίτου τῆς Ἐφραίμ, ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὔα ἀνευρίσκοντες τὸ σῶμα τοῦ Ἀβελ (τὸ ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῆς Ρώμης βραβευθέν), Μαγδαληνὴ μετανοοῦσα, ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ φυλακῇ, ἡ Ρωμαία νεάνις, Ἐρηβος λουόμενος ὑπὸ ὕπτων (τὰ τέσσαρα ταῦτα ἔργα εὐρίσκονται εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Colmar). Προσωπεγραφία τοῦ V. Schnetz (1863), ἡ κοιμωμένη (1869) καὶ ὁ Ἀγ. Σεβαστιανός, (εὐρισκόμενα εἰς τὸ Μουσείον τοῦ Λεζερβούργου ἐν Παρισίοις). Ἡ Βιβλὶς εἰς τὸ μουσεῖον Dijon, ὁ Καλὸς Σαμαρεῖτης (μουσεῖον Μομπελι), ἡ Ἀλσατιανή, ὁ σερατηγὸς Chanzy, ἡ Μαγδαληνὴ ἐν τῇ Ἐρήμῳ, ἡ Ναϊάς, ὁ Χριστὸς νεκρός, ὁ Ἀγ. Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ὁ Χριστὸς ἐν τάφῳ, ἡ Πηγὴ, ἡ Κρήνη, ἡ Ἀνχινώσκουσα (1883) ἡ Ὁρφάνη (1886), Νυμφὴ κλαίουσα, Ἡρωδιάς, Μάρτυς (1889), Ὑπνος κτλ.

Ὁ Henner ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν, διεδεχθεὶς τὸν Μάρτιον τοῦ 1889 τὸν Cabanel, ἦτο δὲ ἀξιωματικὸς τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς.

Ἀρχαῖα νομίσματα.— Σπουδασιότατῃ ἀνακάλυψις ἀρχαιολογικὴ ἡγγέλθη ἐκ Δήλου, ὅπου διενεργεῖ ἀνασκαφὰς ἡ Γαλλικὴ Σχολή. Εἰς τινα οἰκίαν ἐντὸς τῆς ποιήχνης τῆς Δήλου καὶ ὅχι ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν ἀνασκαφῶν, ἀνευρέθησαν τρία ἀγγεῖα μολύβδινα ἐξ ὧν τὸ ἐν, τὸ καὶ μεγαλύτερον, ἦτο πλήρες Ἀθηναϊκῶν τετραδράχμων τῆς ἐποχῆς τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἱποίων ἢ τελεία διατήρησις καὶ ἡ στιλπνότης δίδουν τὸ ἐνδόξιμον νὰ πιστευθῇ ὅτι εὐδέποτε ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν καὶ νεόκοπκ ἀκόμη ἐτέθησαν ἐν τῷ ἀγγεῖῳ Ὁ ἀριθμὸς τῶν τετραδράχμων τούτων ἀνέρχεται εἰς τετρακόσις περίπου. Τὰ δὲ ἄλλα μικρότερα ἀγγεῖα περιέχουν καὶ ἐκεῖνα πλῆθος σπανίων Ἀθηναϊκῶν δραχμῶν.

Τὰ εὐρήματα ταῦτα, σπουδαιότατα διὰ τὴν χρονολογίαν των ὅσῳ καὶ διὰ τὴν τελείαν διατήρησιν των, θὰ πλουτίσουν τὴν συλλογὴν τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν.

Μουσεῖα.— Ἐν Βόλῳ ἰδρύεται προσεχῶς ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἀρχαιολογικὴ αἴθουσα, ἥτις θὰ περιλάβῃ τὰς Θεσσαλικὰς ἀρχαιότητας. Ἐπίσης θ' ἀνεγερθῇ ἐν Κερκύρᾳ μουσεῖον διὰ τὰς ἐν Ἑπτανήσῳ ἀρχαιότητας.

Βυζαντινὸς ναός.— Ὁ ἐν Ἀρτῇ Βυζαντινὸς ναὸς τῆς Κάτω Παναγίᾳς, ὅστις θεωρεῖται τὸ καλλίτερον ἱσως βυζαντινὸν κειμήλιον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι σωζομένων, ὑπέστη ἐσχάτως σημαντικὰς βλάβας, ὑπῆρχε δὲ φόβος καταστροφῆς. Ἦδη ἀπεφασίσθη ἡ στερεώσις αὐτοῦ. Ἐπίσης θὰ στερεωθῇ καὶ ἡ ἐν Λεβαδείᾳ μονὴ τοῦ ὁσίου Λουκά.

